תן מהם חצי טפח לכל כותל נשתייר שני טפחים לספר תורה רחבו של ארון תשעה טפחים דכתיב [1]אמה וחצי רחבו אמתא אשיתא ופלגות אמתא תלתא [א]וארבעה לוחות היו בו שנים שלימים ושנים שבורים דכתיב [2]אשר שברת ושמתם בארון הלוחות היו כל אחד ואחד ארכן ששה טפחים ורחבן ששה טפחים [ב]תן רחבן של לוחות לרוחבו של ארון נשתייר שם שלשה טפחים חצי טפח מכאן לכותל זה וחצי טפח מכאן לכותל זה וטפחיים לשילוט מקום שספר תורה (א)מונח ר"ש בן לקיש אמר באמה בת חמשה טפחים היה הארון עשוי מאן תנא באמה בת חמשה טפחים ר' יהודה דתנינן תמן ר' יהודה אומר אמת הבנין ששה(ב) של הכלים חמשה וההן ארון כלי הוא על דעתיה דרבי יהודה דו אמר באמה של חמשה טפחים היה אורכו(ג) עשוי שנים עשר טפח ומחצה דכתיב אמתים וחצי ארכו אמתא חמשא ואמתא ה' ופלגות אמתא תרי ופליג וד' לוחות היו בו שנים שלימים ושנים שבורים דכתיב אשר שברת ושמתם בארון והלוחות היה כל אחד ואחד ארכן ששה טפחים ורחבן [ג]ששה טפחים תן (רחבן) ארכן של לוחות לארכו של ארון ונשתייר שם חצי טפח אצבע לכותל מכאן ואצבע לכותל מכאן רוחבו של ארון שבעה טפחים ומחצה דכתיב אמה וחצי רחבו אמתא חמשה ופלגות אמתא תרי ופליג [ד]וד' לוחות היו בו שנים שלימים ושנים שבורים דכתיב אשר שברת ושמתם בארון הלוחות היה כל אחד ואחד ארכן ששה טפחים ורחבן ששה טפחים תן רחבן (ארכן) לרוחבו של ארון ונשתייר שם טפח ומחצה אצבע לכותל מכאן ואצבע לכותל מכאן חצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן לשילוט כיצד(ד) עשה בצלאל את הארון [ה]ר"ח (בן גמליאל) אמר שלש תיבות עשאו שתים של זהב ואחת של עץ נתן של זהב בשל עץ ושל עץ בשל זהב וציפהו דכתיב [3]וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ מת"ל תצפנו להביא שפתו העליונה רשב"ל(ה) אמר תיבה אחת עשאו וציפהו דכתיב וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ מת"ל תצפנו א"ר פנחס להביא בין נסר לנסר [א] כיצד היו הלוחות כתובים [ו]ר'(ו) (ז)חנינה (בן אחיה ר' יהודה) בן גמליאל אומר חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה הה"ד [ז][4]ויכתבם על שני לוחות אבנים חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה ורבנן אמרי עשרה על לוח זה ועשרה על לוח זה [ח]הה"ד ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים עשרה על לוח זה ועשרה על לוח זה ר"ש בן יוחאי אומר עשרים על לוח זה ועשרים על לוח זה [ט]דכתיב ויכתבם על שני לוחות אבנים עשרים על לוח זה ועשרים על לוח זה רבי סימאי אמר ארבעים על לוח זה וארבעים על לוח זה דכתיב [5]מזה ומזה הם כתובים טטרוגה חנניה בן אחי רבי יהושע אומר בין כל דבור ודבור דקדוקיה ואותיותיה של תורה דכתיב [6]ממולאים בתרשיש כימא רבא ר"ש בן לקיש כד הוה מטי הדין קרייה הוה אמר יפה למדני חנניה בן אחי רבי יהושע מה הים הזה בין גל גדול לגל גדול גלים קטנים כך בין כל דבור ודבור דקדוקיה ואותיותיה של תורה אמר ר' תנחומא [י]איתקשיית קומי רבי פנחס אתיא כר' יהודה ולא אתיא כר"מ מ"ט דר' יהודה דכתיב [7]לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה' וגו' [כ]על דעתיה דר' יהודה דו אמר היכן היה ספר תורה נתון כמין גלוסקי' עשוי לו מבחוץ והיה ספר תורה נתון בתוכו מ"ט דר"מ דכתיב [8]ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך על דעתיה [ל]דר"מ דו אמר אין מוקדם ומאוחר בתורה אלא ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך ואח"כ ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה רבי פנחס (ג)בשם רשב"ל [מ]התורה(י) שנתן לו הקב"ה למשה נתנה לו אש לבנה חרותה באש שחורה היא אש מובללת באש חצובה מאש ונתונה מאש (י)דכתיב [9]מימינו אש דת למו:

הלכה ב מתני' (ד)היכן היו השתחויות האלו ארבע בצפון וארבע בדרום שלש במזרח וב' במערב כנגד (ה) שלשה עשר שערים דרומיים סמוכים למערב שער העליון שער הדלק שער הבכורות שער המים ולמה נקרא שמו שער המים שבו מכניסין צלוחית של

תן מהם חצי טפח לכל כותל. שהרי מבחוץ נמדד אמתיים וחצי ארכו: ה"ג **תן רחבן של לוחות לרחבו של ארון:** ה"ג **חצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן לכותל נשתיירו שני טפחים לשילוט.** וה"פ לשילוט שתהא ס"ת נכנסת ויוצאת בריוח לפי שהיתה מונחת אורכה לרוחב הארון דהיינו באותן שני טפחים שנשתיירו באורך הארון וס"ת עביה שני טפחים וארכה ששה טפחים והיתה מונחת בדוחק באותן שני טפחים שבאורך לכך היה הארון רוחב יותר ב"ט לשילוט וליטלה כרצונו: **וההן ארון.** והאי ארון נמי כלי הוא שהרי מיטלטל בשעת הנסיעה: ה"ג **ורחבן שלשה תן ארכן של לוחות לארכו של ארון: אצבע לכתלים מכאן.** שהטפח ד' אצבעות: **חצי טפח מכאן וכו' לשילוט.** ליטול הלוחות מן הארון לצד האורך: **נתן של זהב.** הפנימית בשל עץ האמצעי ושל עץ נתן בשל זהב החיצון: **להביא שפתו העליונה.** של העץ שיחפנו בזהב: **להביא בין נסר לנסר.** נמי יחפה והא דקמ"ל קרא בכל היכא דאפשר לחפותו זהב יחפה אבל ליפוי העליון לרשב"ל א"צ ריבוי דלא גרע משאר מקומות: **ויכתבם על שני לוחות אבנים.** מישמע לוחות שנים מה ת"ל שני שיהיו שניהם שוים חמשה על לוח זה וחמשה על לוח זה: **עשרת הדברים.** ויכתבם על שני לוחות אבנים משמע דעשרה על כל אבן כתב דאל"כ עשרת הדברים ל"ל: **דכתיב ויכתבם.** משמע שיהו כתובים שני פעמים על כל לוח: **מזה ומזה הם כתובים.** היינו כ' בארכו וכ' פעמים על שני צידי רחבו ועל שטח שלמעלה ושלמטה לא היו נכתבים שכל לוח ארכו ו' ורחבו ג' ועביו ג' א"כ השטחיים שלמעלה ושלמטה לא היו כ"א שלשה על שלשה ולא היו ראויין לעשרת הדברים ולכתוב חמשה מכאן וחמשה מכאן אין זה דרך כבוד לחלקם למ"ד שכולן היו נכתבין באורך (ועיין ביפה מראה): **טטרוגא.** מרובע בלשון יון: **בין כל דבור ודבור.** היו כתובים דקדוקי התורה: **כימא רבא.** שמו תרשיש והוא הים הגדול והוא מלא מיני דגים הרבה: **אפקשית וכו'.** הקשיתי לפני ר"פ דקראי כר"י דייקי ולא כר"מ: **מצד ארון כרים פ'.** מצד הוא מונח ולא בתוכו: **ע"ד דר"י.** דהוא אמר שמצד היתה מונחת היכן היתה מונחת: **כמין.** תיבה עשה לארון מבחוץ ועלי' היתה ס"ת מונחת: **ונתת את הכפרת על הארון ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך.** וה"ל למיכתב תחלה ואל הארון תתן את העדות ואח"כ ונתת את הכפורת אלא ודאי דעדות דקרא היינו ס"ת והיא נתונה לתוך הארון בסוף מ' שנה שכבר היה הכפורת נתון על הארון: ה"ג **ע"ד דר"י דו אמר אין מוקדם ומאוחר בתורה.** וה"פ לר"י ל"ק הך קרא דאיכא למימר אין מוקדם ומאוחר בתורה אפי' בחד ענינא והיינו דקשיא ליה לר' תנחומא קרא דר"י לר"מ דקרא דר"מ לר"י ל"ק כדשנינן (ומה מאוד נתלבטו המפרשים בפי' סוגיא זו ועיין בי"מ והנראה לי כתבתי): **אש לבנה.** הם האותיות מקוקים ע"ג אש שחורה והיינו כתב ליבונאה א"נ בהיפך והוא כתב שלנו: **היא אש.** התורה עצמה אש ובלולה באש: **מזוגה.** אותיותיה באש: **ונתונה.** מהקב"ה למשה מאש שלמעלה:

הלכה ב מתני' והיכן היו משתחוין. שלש עשרה השתחויות דתנן לעיל: **שער העליון.** הר הבית היה משופע ועולה ממזרח למערב והשער הסמוך למערב הוא שער העליון ואחריו שער הדלק הוא שער של לשכת העצים שהיתה בעזרה ודרך שם מכניסין עצי המערכה שדולקין על המזבח: **שער הבכורות.** שמכניסין שם הבכורות הנשחטים בדרום:

שער הסמוך למערב שהוא שער העליון ואחריו שער הדלקה שם לשכת העצים שהיתה בעזרה ודרך שם היו מכניסים עצי המערכה שדולקים ע"ג המזבח: **שער הבכורות.** שמכניסים שם הבכורות

משנת אליהו

א"א לישבן שהן כ"ד טפחים וארון גם לר"מ לא הוי אלא י"ב וכן פי' בגרי"ז והתוס' במנחות (צ"ט א') ד"ה מלמד שהגו גיר' הירושלמי נ"ל ורחבן ג' ועי' במפרש"א שם שהגיה תן ארכן לאורכו של ארון אלא נ"ל רחבן לארכו של ארון והוא כגירסת רבינו כאן ולזו התוס' להשוות התלמודים אהדדי דמ"ש בבבלי ורחבן ששה אמרוייהו קאי לוחות ושברי לוחות ורש"י לא ניחא ליה דרחבן משמע דומיא דאורכן וגם דלא הוזכר שם בדברי ר"מ שברי לוחות ובדברי שאמר בדבריו אין בארון רק לרבות שברי לוחות והיא דלרידיה קאי המדידה אכולהו ואשוכין מנח להו ולכן בגרי"ז נהר רש"י ומתב בד"ה מונחות מוטלות על רוחבן ולא על חודן ועעמיה דלא מסתבר ליה למדוד השברים דכיון דנשברו א"א להעמידן עם השלמות כמדידתן שוה רק דתחת השלמות היו מונחין אך דבזה מיפרקין רש"י מירושלמי וזה אלא נ"ל דרלה לאוקמי בדברי ר"י כמו לר"מ ובד"ה לא הוזכר כלל שברי לוחות בדבריו ועיין בת"ל במדבר דשם כמו בבבלי רק דמוקי דעל עוביין היו מונחים: **אצבע לכותל זה כו'.** מכאן מוכח כפירש ר"ח בר"ג שם ד"ה אצבע דלי"ג ומחלה ואצבע ר"ל אצבע קטנה דהוויין ששה בטפח ונשאר קצת ריוח שיהא יוכל ליטל י"ב ב"ג ודלא כרש"י שם ומה דקאמר בטוויין לשלוט כ"ה גירסת רבינו וגירי' המפרשים לס"ת שיטה דלר"י ס"ת מגד הוא מונח ופי' לשלוט לפירוש רש"י דמפרש אצבע מדי בטפח פירושו לשלוט היינו שיהא ריוח קצת ללוחות דיתנו י"ב ב"ג והדפרין בבלי תרי כתרי היכי יתיב לרבינו הם קף דלא מכר הכא לעמודין ואם כן למה הטפח דהא ריוח קצת יש לשיטתו דמ"ש בבי ריוח יותר קצת:

ריבב"ן

מתני' (ט)(עד ר') **לגוחים.** שלימה שהיתה מחזקת ג' לוגין כדאמר בסוכה בפ' בתרא שהיו מנסכין בתמיד של שחר כתב בשעת ניסוך היין שהוא רביעית ההין דהיינו ג'

תקלין חדתין

טפחים: **חצי טפח לכל כותל.** לעובי הכתלים שהרי מבחוץ נמדד אמתיים וחצי ארכו: **לס"ת.** שכתב משה כמ"ש ויכתוב משה את התורה וגו': **חצי טפח.** דד' לוחות רחבן י"ב: **לשילוט.** היינו שיהיה ריוח קצת ללוחות דיתבי י"ב בי"ג וכמו דפריך בבבלי תרי בתרי היכא יתיב: **כיצד כו'.** איידי דמייתי סדר הלוחות בארון מפרש למעשה הארון: ה"ג **ר"ח.** ול"ג בן גמליאל ונשתבש מסוגיא דלקמן והכא הוא בר פלוגתיה דר"ל והוא סתם ר"מ: **שלש תיבות כו'.** שנאמר מבית ומחוץ תצפנו ושל עץ באמצע והושיבו בתוך של זהב יותר ונתן של זהב שני בתוך של עץ וחיפה שפתו העליונה בזהב נמצא מחופה מבית ומבחוץ: **של זהב.** ראשון: **בשל עץ.** ושל עץ הוא אמצעי: **שפתו העליונה.** ליפה זהב שלא יהא העץ ניכר: **בין נסר לנסר.** שיהיה כאחת: **כיצד היו הלוחות.** אחר שפירש מדת הלוחות והארון ומעשיהם מפרש כתיבת הלוחות כיצד: **ר"ח כ"ג גרים.** דהא כאן בר פלוגתיה רשב"י. ורשב"ג מצינו במדה פ"ג א' שהיה בימי ר"מ ואילו חנניה אחי ר"י היה בימי ר"ג כמ"ש בנדה כ"ד ב' וגם דמייתי ליה על מילתא אחריתא: ה"ג **ויכתוב על הלוחות עשרת הדברים.** ודר"ש עשרה על שתיהן יחד ה' על זה וה' על זה ופסוק הכתוב בספרים שיבוש הוא: ה"ג **דכתיב ויגד וגו' לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים.** דר"ש ויכתבם לעשרת הדברים על זה: **רשב"י אומר כ' שנאמר כתובים מב' עבריהם.** וס"ל כרבנן דעל עבר א' היה כתוב עשרה וכן על עבר הב' וכן בשני: **מ' על לוח זה.** ס"ל כרשב"י שהיו כתובים מב' עבריהם אך דדריש מזה ומזה שבכל עבר היו כתובים עשר מול עשר: **טטרגא.** מרובעים: **בין כל דיבור כו' שבעשרת הדברות נכלל כל התורה.** וביניהם היו כל דקדוקיה ואותיותיה וכמ"ש במדרש ע"פ תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף: **כימא רבא.** כדמפרש ר"ל. וכמ"ש ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים: **בין גל גדול לגל גדול גלים קטנים.** עשרת הדברות היו כלליות ונקרא גל גדול וביניהן דקדוקי תורה ודברי סופרים והן גלים קטנים וח"ש יפה לימדני כו': ה"ג **א"ר תנחומא כו' דרבי פנחס כרבי מאיר ניחא לרבי יהודה קשיא ס"ת היכן מנח.** דלר"מ היה מקום לס"ת כדלעיל אבל לרבי יהודה היכן היה הס"ת מונח ומשני: **כמין גלוסקום.** דהא ובבבלי שם ארגז שהשיבו פלשתים עליו היה ס"ת מונח: **מאי טעמא דרבי יהודה.** דסבירא ליה שלא היה ס"ת בארון: **מצד ארון.** ולא בתוכו ולר' מאיר לא קשיא האי קרא מתרץ בבבלי בבא בתרא (י"ד ב'): **מאי טעמא דרבי מאיר.** ולמה לא ס"ל כרבי יהודה וכפשטיה דקרא: **ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך.** ר"מ הכי דייק דלעיל מניה כתיב ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך והאי קרא תניינא למה לי אע"כ דקרא קמא איירי בלוחות שנקראו לוחות העדות ואחר כך כתיב ונתת את הכפורת על הארון וגו' לאורויי דתחילה יתן את הלוחות ואח"כ את הכפורת ואח"כ כתיב ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך קאי אס"ת שנקראת גם כן עדות וגם כן היתה מונחת בתוך הארון אך דס"ת עדיין לא ניתנה בתוכו עד סוף מ' שנה כמ"ש לקוח את ספר התורה גו' ושמתם מצד ארון גו' ולכן כתב לאחר נתינתה אחר נתינת הכפורת על הארון והכי כתיבה בסדר העשיה בהקמת המשכן בפרשת פקודי תחלה נתינת העדות היינו הלוחות דהס"ת עדיין לא היתה כתובה ואחר כך נתינת הכפרת. אבל לרבי יהודה דס"ל דהס"ת לא היתה מקומה בתוך הארון א"כ האי קראי נ"ל הכל בלוחות ותרי קראי ל"ל וצריך לפרש דקרא בתרא לאורויי סדר נתינתן שיהיה תחלה נתינת הלוחות ואח"כ נתינת הכפרת א"כ הכי הל"ל ואל הארון תתן את העדות ואח"כ ונתת את הכפורת והוו דאמר על דעתיה דר' יהודה אין מוקדם ומאוחר בתורה אף בחד ענינא וה"ל כאילו כתיבה ואל הארון וגו' ואח"כ ונתת וגו' וכמ"ש בקדושין ע"ח דאורחיה דקרא הכי הוא כמו דכתיב ונר אלהים טרם יכבה גו' ושמואל שוכב בהיכל ה' וגו'. והמפרשים נתלבטו כזה באין מבין: **רבי פנחס.** איידי דאיירי בענינא דס"ת מפרש נתינתה איך היה: ה"ג **אש לבנה.** הן רזין דאורייתא כענין לבנת הספיר: **מובללת מאש.** כמ"ש ז"ל ע"פ לדבקה בו וכי אפשר לדבק בהקב"ה והלא אש אוכלה אלא לדבק בתורתו ולומדיה כו'. והן חלק ההלכות דיתמא דאורייתא כמ"ש הלא כה דברי כאש גו' והוו מובללות דאיהי כלולה מאש: **חצובה באש.** מלובשת בגרשי נשמות ישראל שהן לבושין למחצב התורה שבנשמה חלק אלהי ממעל שהן ג' חלקי התורה כידוע: **ונתונה באש.** בשעת מתן תורה עיקר נתינתה באש היתה: **שנאמר.** מימינו זו אש לבנה ימין חסד אש נגד אש שחורה: **דת למו.** הן אותיות שלמו"ד כדכתב רבינו הגאון נ"ע ולמו היינו שנימנה לנו וגם כן שמחוברת לנשמתינו וזהו למו וגם קאי על מימינו שמחוברת לו ית"ש ומחבלת דרים כל הנ"ל: **מתני' היכן היו משתחוים.** י"ג השתחויות דלעיל: **שער העליון.** הוא

מסורת הש"ס

א) טפחים, ב) של ארון, ג) יומא עב ב, ד) מדרש חזית פ' תורי זהב, ה) מדרש חזית פ' ידיו גלילי זהב, ו) שם פ' ראשו כתם פז, ז) הלא הוא, ח) מדות פ"ב מ"ו, ט) נראה דצ"ל עד שער המים שבו מכניסין צלוחית וכו'.

נוסחת הבבלי

(א) בס"ת מונח במוסף ר"ש לקיש הי' אצבע (ומחלה) לכתלים הי' ואצבע (ומחלה) לכתלי' הי' אצבע לכל כותל נשתייר חצי טפח מיכן וחצי טפח מיכן לשלוט מקום ס"ת מונח: (ב) חנניה בן אחי ר' יהושע אומר כו': (ג) ר"פ אמר בשם ר"ש תורה שנתן הקב"ה לו למשה אש לבנה הי' היא מאש חצובה עלולה מאש מובללת מאש נתונה מימינו של הקב"ה שנאמר מימינו אש דת למו: (ד) והיכן היו משתחוים הי' י"ג שערי' דרומיים הי':

הגהות הגר"א

[א] תן ולארבעה לוחות עד תן רחבן נמחק: [ב] נ"ל תן ארכן של לוחות לרחבו של ארון וכו': [ג] נ"ל ורחבן שלשה טפחים וכ"ה גירסת הק"ע: [ד] מכאן עד תן רחבן הי' נמחק: [ה] ר"ח בן גמליאל ל"ג. ונשתבש מסוגיא דלקמן והכא בר פלוגתיה ר"ש נ"ל והוא סתם ר"מ: [ו] ר"ח בן גמליאל גרסינן דהא כאן בר פלוגתיה רשב"י: [ז] ה"ג ויכתוב על הלוחות את דברי הברית עשרת הדברי' הי'. ודר"ש עשרת על שתיהן יחד ה' על זה וה' על זה. ופסוק הכתוב בספרי' שבוש הוא: [ח] ה"ג שנאמר ויגד לכם את בריתו וכו' ויכתבם על שני לוחות האבנים. כי ממלת ויכתבם קא דריש י' על לוח זה וי' על לוח זה לכן ראוי לכתוב גם סיפי' דקרא: [ט] נ"ל שנא' כתובים משני עבריה' כתב על לוח זה וכתב על לוח זה: [י] ה"ג אמר ר' תנחומא אתקפיתא קומי דר' פינחס כר"מ ניחא לר"י קשיא ס"ת היכן מונח על דעתיה דר' יהודה כמין גלוסקי' עשו לו מבחוץ והיה ס"ת מונח בתוכו כנ"ל וה"פ דלר"מ יהיה מקום לס"ת כדלעיל אבל לר"י היכן היה הס"ת מונח ומשני כמין גלוסקי' כו'. ובבבלי שם איתא ארגז שהשיבו פלשתי' עליו הי' הס"ת מונח: [כ] תן על דעתי' דר"י עד מ"ט דר"מ ל"ג. כי כבר גרסינן לה לעיל קודם מ"ט דר"י: [ל] נ"ל ע"ד דר' יהודה. ועי' בספר תקלין חדתין ומצא טעם לשבח לכל הגרסאות הנ"ל: [מ] ה"ג תורה שנתן הקב"ה למשה אש לבנה חרותה באש שחורה מובללת מאש חצובה באש נתונה באש שנאמר מימינו וכו':

גליון הש"ס

[א] עי' שו"ת הרדב"ז ח"ג סימן תקמ"ט:

תורה אור השלם

1. וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: שמות כה י
2. וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן: דברים י ב
3. וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב: שמות כה יא
4. וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים: דברים ד יג
5. וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים: שמות לב טו
6. יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים: שיר השירים ה יד
7. לָקֹחַ אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד: דברים לא כו
8. וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: שמות כה כא
9. וַיֹּאמַר יְיָ מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ: דברים לג ב